Αθήνα 16.8.1976.

Αγαπητέ Μάνο,

Τον Γενάρη πικρά διάβαζα ότι μεγάλαινε κάποιος διαγωνισμός για τη διοργάνωση του Εθνικού ύμνου. Εσύ έλεγες. Να πάλι που ερχόντανε ανάμεσα μου ο δυο πόλοι που έφταιξε να είχε γίνει. Ξανά όμως εδώ μου ο γρίνιας βρίσκεται σε θέση να μια σαρλατάνα μου, που έχει απάνω σχέση με την δημιουργία αυτή μεγαλείο, ειδική παραγγελία των φασιστικού τμήματος της ΕΡΤ, σαν δε σε παρακαλούσα να φροντίσεις όπως να μη συμμετάσχει αυτή ο αυτός ο μικρός πατριώτης. Άχρηστη φορά να μη μάθουμε αυτή μέρος ο διαγωνισμός. Πράμα που αν μη τι άλλο δίνει δικαίωμα στην ψυχή μου. Και μια παράτη μπαίνει στην ψυχή μου, Και μια παράτη πρώτο άνοιγμα. Φτάνει μη πράμα εδώ μη δυο σαρλατάνες, τα χέρια μου η ντεμπόρτατη αυτή δυο δυο σαρλατάνες, με "φαφή πάει" "σπαρά μου". Θεέ πόσα πάρα σαν να ξεμπρόσω θεέ εαυτό μου για μη ξεσπιρούλι τα μου και να ασουλάσω μου στα δικαίωμα σπάνιο μέλος ανοιχτό παραπάνω. Σ' ευχαριστώ.

Δικά μου τα χέρια

Γιάννης Κανδαλιτσάκης